

LE

El què diu la premsa
Gussinyer, V. Solé

V. Solé Jorba

V. Solé Jorba ha estat sempre
gut a dir-ne l'escola d'Olot. Se
tot el que el seu temperament t
les seves ensenyances és insuper
sorprenent es perceben els ecos
innocència, i s'hi endevinen els
colàstics, però, es fonen en les a
cànon de l'escola. Allà on apar
de les quals se n'ha fet un com
ca que tant per la concepció com
altres teles, mostres d'una tècnica
totes assenyalen «El rec de la S
«Pluja» (carrer Mulleres), que

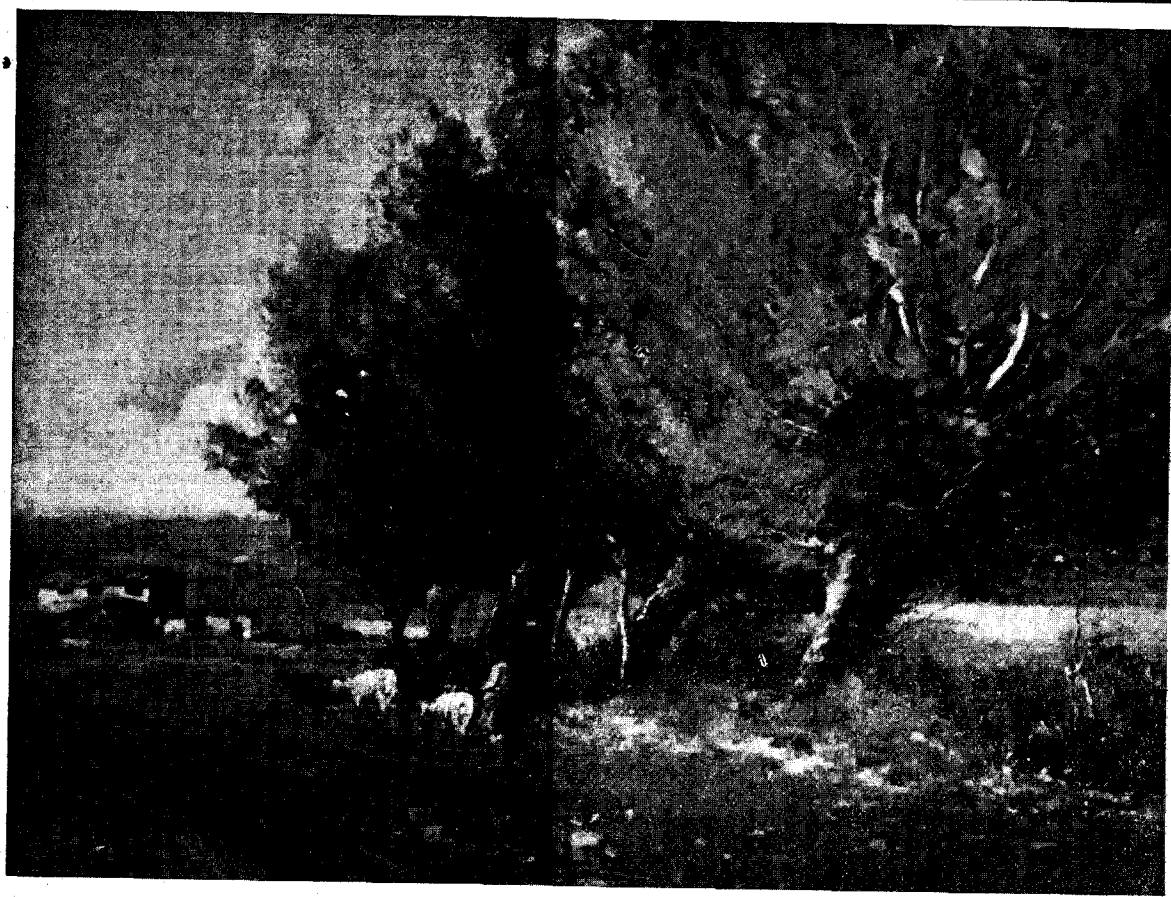
L'exposició de V. Solé Jorba
gista olotí, interessant personalitat
plenitud del seu art.

L'escola olotina que ha proce
amb una tradició forta i influent
alguns casos ha fet més mal que
mestres i s'han limitat a reproduir

En el cas de Solé Jorba, tot
d'aportar les pròpies possibilitats
ha procurat donar als temes tractats

Aquest desig de qualificar d'ob
tadans, on els efectes de llum ha

Heus ací una nova figura d'artista
cables com «olotins». Les successives
del pintor fins arribar a l'estat a

Una magnífica tela de Pere Gussinyer

Pere Gussinyer, pintor d'Olot

No tots els pintors d'Olot executen les seves obres en els canons d'una escola i d'una tendència determinada; del vell Vayreda ençà molts i molt diversos són els creadors d'aquest paisatge. Alguns d'ells n'han esdevingut il·lustres comentaristes, però un dels qui han sabut recollir d'una manera més personal i elegant l'essència d'aquest paisatge, que malgrat tot, segueix essent superb i magnífic: és en P. Gussinyer.

Actualment, aquest pintor exposa a la Sala Busquets una sèrie de vint teles on es reflecteixen tots els temes més cars i més pictòrics d'aquesta contrada, que per la seva bellesa es pot anomenar privilegiada.

Gussinyer no és pas un valor a descobrir; ha vingut exposant amb èxit a les nostres sales. Recordem a l'atzar les seves exposicions a Can Parés i a la Sala Barcino, on es presentà, com sempre, amb un aplec de paisatges d'Olot i els seus voltants.

L'artista és fill d'allí, on viu enamorat profundament de la seva bellesa, d'aquest encís que la seva paleta sap retenir i comunicar àvidament a les teles.

D'aquest constant contacte ha nascut la comprensió i el coneixement que Gussinyer té d'una terra que podríem anomenar benaurada. El pintor fuig de la tècnica, una mica tradicional, que s'aplica en tractar aquest paisatge, i crea al llarg de la seva vasta producció pictòrica un món que no és ben bé el món clàssic, escolàstic, dels pintors d'Olot però que té sens dubte unes profundíssimes arrels líriques.

Si algun mot trobem encertat per aplicar a l'obra de Gussinyer, és aquest de líric, car en fugir d'aquestes fórmules creades, no gens menyspreables, esdevé d'una gran subtilitat i la seva obra adquireix una mica d'irrealitat, i aquest punt just de lirisme, d'evasió, de poesia, que sense tenir cap lligam literari és, potser, la millor virtut dels seus quadres.

Aquesta vegada s'ha presentat més Olot que mai, més alleugerida la seva paleta, més clar i més simple, en evocar aquests assumptes, que són el pebre i la sal del paisatge olotí.

Moltes vegades li basta al pintor insinuar tan sols amb els pinzells un fragment de terra, una casa, un ramat, per donar-nos una visió íntegra, completíssima, d'aquests llocs.

El paisatge és observat a través de les seves diverses mutacions d'estació, i per això és més acabada i total la imatge que ens ofereix d'Olot i que li dona ocasió de mostrar-nos la fina i elegant agilitat del seu art. «Hivern», «Teuleria de la deu», «Maià de Montcalt», «Tarda d'hivern», són quadres a remarcar.—LL.

(De Última Hora).

Fires de Sant